

Jadwiga Chudziakowa

Gzin, woj. bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 83-84

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRZYBIANY
woj. legnickie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Samodzielne Stanowisko d/s
Stosowania Metod Geofizycznych

Badania prowadzili: dr Jacek Przeniosło, mgr inż. Aleksander Jagodziński, mgr Iwona Modrzewska-Marciniak /autorka komunikatu/, mgr Tomasz Herbich, mgr Krzysztof Misiewicz. Finansował Zakład Epoki Kamienia i SSMG. Pierwszy sezon badań geofizycznych. Osada kultury łużyckiej.

Poszukiwano przebiegu konstrukcji drewnianych osady oraz cementarzystka. Badania prowadzono metodą profilowań elektrooporowych i sondą geoelektrycznych, kompensatorem stałoprądowym PKE, miernikiem zmiennoprądowym PLH-03 oraz wykrywaczami metali: "Metal" /zasada elektroindukcyjna/ i "wykrywacz górniczy" /wzbudzanie prądów wirowych/. Wykonano 17 mikrosondowań geoelektrycznych w Układzie Schlumberger'a. Przebadano łącznie obszar 50 arów. Metodę mikrosondowań liniowych zastosowano po raz pierwszy do badań archeologicznych. Dzięki wprowadzeniu ciągów profilowań liniowych uzyskano obraz pełnego rozkładu oporności, co pozwala na określenie głębokości i charakteru warstw kulturowych. Ustalono zasięg cementarzystka położonego na północny-wschód od osady. Nie stwierdzono natomiast możliwości zastosowania metody profilowań elektrooporowych przed weryfikacją archeologiczną.

GZIN
woj. bydgoskie

Uniwersytet im. M. Kopernika
w Toruniu
Instytut Archeologii i Etnografii

Badania prowadziła dr Jadwiga Chudziakowa. Finansował Instytut Archeologii i Etnografii UMK Toruń. Dziewiąty sezon badań. Grodzisko kultury łużyckiej /HaD/WL/.

Prace badawcze kontynuowano w b.r. na niedokończonym w sezonie 1975 wykopie, zlokalizowanym na arze 353. Wykop ten zamykał połowę wzdłużnego cięcia krzyżowego przez majdan grodziska. Następne wykopy założone na arze 139 i 119, usytuowane były wzdłuż wewnętrznej krawędzi wału, celem uzyskania pełniejszego obrazu zagospodarowania przestrzennego wnętrza grodziska.

Na arze 353 zanotowano występowanie bardzo dobrze zachowanych śladów spalonych konstrukcji wału. Poza obrębem wewnętrznej linii wału wystąpiły ślady po słupach w regularnym układzie, biegnące wzdłuż wału na linii północ-południe. Są to przypuszczalnie słupy należące do części konstrukcji zabudowań mieszkalnych. Analogicznie odkryto w północnej partii grodziska, również przy wale. Tam jednak zachowane były ślady półziemianek, których tu nie stwierdzono. W warstwach poza obrębem wału odkryto znaczne ilości ułamków naczyń, zabytki metalowe /ozdoby brązowe i żelazne/oraz przedmioty codziennego użytku, pochodzące z okresu Hallstatt D/wczesny okres lateński. Natomiast w obrębie warstw wału grodu zanotowano minimalną ilość ułamków naczyń datowanych na HA D.

W obrębie wykopu na arze 139 odkryto dość wyraźne ślady budynku mieszkalnego naziemnego oraz również ślady po słupach. Zachowane fragmenty konstrukcji drewnianych były silnie spalone. W obrębie domostwa odkryto duże palenisko. Poza obrębem domu w południowo-wschodniej części wykopu zanotowano występowanie dwóch, niewielkich nieckowatych jam śmietniskowych /nr 84, 85/. W skład zawartości jam wchodziły - polepa, węgielki drzewne, niewielka ilość ułamków naczyń oraz kości. Miąższość warstw kulturowych na tym wykopie dochodziła do 175 cm.

W obrębie aru 119 nie zaobserwowano, jak dotąd, żadnych śladów, które można by jednoznacznie zaliczyć do relikwów budownictwa mieszkalnego. Odkryto tu natomiast dużą jamę nr 86. W obrębie jamy wystąpiła znaczna ilość materiałów kostnych. Funkcja jamy nie może być w tej chwili określona ze względu na nie zakończoną eksplorację, zarówno jamy, jak i całego wykopu na arze 119. Wschodnią część wykopu /przy wale/ zajmuje regularny wydłużony ślad spalenizny oraz duże ilości popiołu, wyznaczające wewnętrzną krawędź wału.

Planuje się zakończenie prac na majdanie grodu oraz podjęcie badań w miejscu przypuszczalnego pierwotnego wjazdu na teren grodu.

Badania będą kontynuowane.

IZDEBNO, gm. Rogowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Bydgoszczy
Klub Archeologii Podwodnej
"Tryton" w Bydgoszczy

Badania prowadziła mgr Olga Romanowska-Grabowska
/nadzór naukowy doc.dr. Zbigniewa Bukowskiego z